

VERTROUWEN...

Eind oktober stond het nieuwe kabinet op de treden rondom de koning. Het regeerakkoord verscheen enkele weken eerder, na lange onderhandelingen, onder het motto 'Vertrouwen in de toekomst'. Maar hoeveel garanties voor die toekomst biedt het nieuwe kabinet de muziek- en de cultuursector? Veel blijft nog onduidelijk.

Door Erwin Angad-Gaur Illustraties: Robert Swart

Het nieuwe kabinet koestert zijn motto 'Vertrouwen in de toekomst'. Dat is geruststellend. In een tijd van oplopende conflicten.

Het zal ook zo bedoeld zijn. Zoals het een uitdrukking tracht te geven, vermoedelijk, aan de boodschap dat de economische crisisjaren, de jaren van het 'zuur', achter ons liggen. De tijd van 'zoet' kan binnenkort aanbreken; in de toekomst. Van vertrouwen in het heden, het niemandsland van nu, spreekt de coalitie niet. De toekomst: dáár moet het gebeuren.

Het motto is tot op heden met enige scepsis ontvangen, in de pers en in commentaren. Met enig ouderwets 'zuur' wellicht. De taal van het verleden. De taal van het nu, de taal die wij volgens de coalitie ontgroeien moeten.

OER-HOLLANDS COMPROMIS

Van heel veel visie getuigt het motto niet, misschien, als we eerlijk zijn, maar dat zal weinigen verbazen. Met een premier die visie al jaren terug

tot olifant benoemde en vier partijen die maandenlang vergaderden om hun totaal verschillende uitgangspunten te verbinden in een oer-Hollands compromis. Stukje bij beetje. Want domweg uitruilen, het kwartetten van McKinsey en Wouter Bos, daar is zelfs Rutte van genezen.

De voor cultuur relevante paragrafen lijken exemplarisch. D66 sleept geld voor kunst en cultuur binnen, maar veel geld gaat naar monumenten en erfgoed, de stokpaardjes van CDA en ChristenUnie. Ondertussen wordt de VVD bediend door het afbraakbeleid van Rutte I enigszins goed te praten: "De cultu-

rele sector is er, na een periode van flinke hervormingen, in geslaagd om nieuwe geldstromen, nieuw publiek en verrassende samenwerkingsvormen te vinden." Over de problemen op de culturele arbeidsmarkt zwijgt het regeerakkoord. Dat de 'flinke hervormingen' vooral zijn afgewenteld op de daadwerkelijke makers van kunst en cultuur – en meer dan op wie ook de zelfstandigen – wordt verzwegen. Maar tezelfdertijd wordt een begin gemaakt de positie van de zzp'er serieus te nemen, hopelijk ook in de muziek en de andere culturele sectoren. Er komt (enige) ruimte voor minimumtarieven en de rampzalige wet DBA van staatssecretaris Wiebes gaat op de schop. Dat Wiebes tezelfdertijd beloofd werd met promotie tot minister is daarmee schijnbaar moeilijk te combineren, maar bleek toch mogelijk. Op de omroep wordt voor het eerst in jaren niet bezuinigd, maar de broodnodige hervormingen van het nog altijd uit de verzuiling stammende systeem blijven uit. Het CDA kreeg het Wilhelmus op school, maar onze kinderen hoeven het

'WAAR DE VORIGE MINISTER NOG WEG KON KOMEN MET HET FINANCIEREN VAN DE VOLGENDE DISCUSSIE EN HET VOLGENDE RAPPORT, ZAL DE NIEUWE MINISTER MOETEN HANDELEN'

niet dagelijks staande te zingen, zoals bovenmeester Buma graag gewild had. D66 onderhandelde les over de tekst en de geschiedenis van ons volkslied uit, inclusief de mindere kantjes van de geschiedenis. En zo ontstond een cultuurparagraaf die weinig zekerheden biedt. In een regeerakkoord waarin de woorden 'auteursrecht', 'naburig recht' of 'intellectueel eigendom' opvallend ontbreken.

VERTROUWEN IN DE TOEKOMST?

In tegenstelling tot de verwachtingen, mede gewekt door de lange (in)formatieperiode, is het regeerakkoord verre van volledig en worden vele punten van beleid opengelaten. De ruimte voor ministers en staatssecretarissen om eigen beleid te creëren ligt daarmee open. Dat hoeft geen slechte zaak te zijn, maar het maakt het geven van een oordeel over hoe dit kabinet voor de cultuur- en de muziekwereld uit gaat pakken moeilijk. Er volgen geen nieuwe bezuinigingen en er komt 80

miljoen extra budget. Dat is beter dan de afgelopen jaren, maar geen reden om te juichen. Een belangrijke lakmoesproef zal de reactie van de nieuwe minister van Cultuur Ingrid van Engelshoven (D66) op de pleidooien voor een actief kunstenaarsbeleid zijn. De noodzaak hiervan werd de afgelopen periode herhaaldelijk bevestigd door de Raad voor Cultuur, de SER en in de in november gepubliceerde 'Arbeidsmarktagenda Cultuur'.

De tijd van rapporten over de noodzaak iets te doen aan het inkomen van auteurs en artiesten is langzaam aan voorbij. Waar de vorige minister nog ternauwernood weg kon komen met het financieren van de volgende discussie en het volgende rapport, zal de nieuwe minister moeten handelen. Niet louter door 'de markt' te vragen om oplossingen, maar ook middels wetgeving en het aanpassen van subsidievoorwaarden. Vertrouwen in de toekomst? Laten we even afwachten.

TOEKOMSTWURK